

Sygn. akt II K 539/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – stażysta Agnieszka Kuc

przy udziale Prokuratora –

po rozpoznaniu w dniu 08/02/2018 roku

sprawy: **P. Z. (1)**, syna H. i W. zd. (...), urodzonego (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 października 2017 roku około godz. 7:15 w W. powiat (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym – ciągnikiem rolniczym marki U. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym A. I. nr (...) na 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym wydanego na podstawie wydanego przez Sąd Rejonowy w G. (...) wyroku o sygn. II K (...) oraz będąc uprzednio karanym wyrokiem Sadu Rejonowego w G. (...) sygn. akt VI K (...) za przestępstwo w art. 178a § 1 kk,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **P. Z. (2)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 178a § 1 i 4 kk i za to, na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 43 § 1 kk w zw. z art. 42 § 3 kk wymierza oskarżonemu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;

III. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) zł;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

IIK 539/17

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk w zw. z art. 424 § 3 kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tej części wyroku, której dotyczył wniosek Prokuratora, a więc do orzeczonej kary.

P. Z. (2) stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 178 a § 1 i 4 kk polegającego na tym, że w dniu 20 października 2017 roku około godz. 7:15 w W. powiat (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym – ciągnikiem rolniczym marki U. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym A. I. nr (...) na 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym wydanego

na podstawie wydanego przez Sąd Rejonowy w G. (...) wyroku o sygn. II K (...) oraz będąc uprzednio karanym wyrokiem Sadu Rejonowego w G. (...) sygn. akt VI K (...) za przestępstwo w art. 178a § 1 kk.

Sąd podzielił kwalifikację zarzutu aktu oskarżenia i uwzględnił wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335§2k.p.k. W tym stanie rzeczy Sąd uznał P. Z. (2) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 178a § 1 i 4 kk i za to, na podstawie art. 178a§4 kk wymierzył mu (niestety, omyłkowo zamiast kary 10 miesięcy pozbawienia wolności) karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 43 § 1 kk w zw. z art. 42 § 3 kk Sąd wymierzył oskarżonemu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio. Na mocy art. 43a§2 kk Sąd zasądził od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) zł i zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa.

Orzekając w powyższy sposób Sąd kierował się dyrektywami, wymienionymi w art. 53 k.k., przy uwzględnieniu wszelkich ujawnionych w sprawie okoliczności łagodzących i obciążających, dotyczących osoby oskarżonego. Do okoliczności łagodzących zaliczyć należy fakt pełnego i szczerego przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz wolę zakończenia postępowania w formie złożenia wniosku o skazanie go w określony sposób bez przeprowadzenia rozprawy już na etapie postępowania przygotowawczego.

Do okoliczności obciążających zaliczyć należy wysoką szkodliwość społeczną popełnionego przez oskarżonego czynu i nagminność tego typu przestępstw, uprzednią trzykrotną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne oraz fakt, że oskarżonemu zarządzano wykonanie kar warunkowo zawieszonych.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu miał na uwadze fakt, iż dolegliwość kary nie może przekraczać stopnia winy. W doktrynie podkreśla się nadrzędność powyższej dyrektywy wobec innych ogólnych dyrektyw wymiaru kary. W przedmiotowej sprawie uznać należy, że stopień zawinienia oskarżonego jest wysoki.

Sąd wziął także pod uwagę dyrektywę wymiaru kary nawiązującą do stopnia społecznej szkodliwości czynu. W przedmiotowej sprawie jest ona niewątpliwie duża.

Sąd wymierzając karę wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinna ona osiągnąć. Kara pozbawienia wolności powinna niewątpliwie odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna spełnić również swoje cele, jeśli chodzi o jej społeczne oddziaływanie.

Sąd wymierzając karę miał na uwadze sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa. Analizując tę dyrektywę Sąd miał na uwadze uprzednią karalność oskarżonego.

Sąd uznał, że tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności będzie sprawiedliwą konsekwencją za popełniony przez oskarżonego czyn i ignorowanie przez niego dotychczasowych prawomocnych skazań. Sąd doszedł również do przekonania, że oskarżony nie zasługuje na orzeczenie kary łagodniejszego rodzaju. Sięgnięcie przez sąd do kary rodzajowo łagodniejszej za przypisane oskarżonemu przestępstwo byłoby reakcją zbyt łagodną w świetle okoliczności niniejszej sprawy i nie spełniającą dyrektyw kary z art. 53 § 1 kk, a w szczególności w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Mając na uwadze treść art. 42 § 3 kk i art. 43a§ 2 kk orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 zł w przedmiotowej sprawie było obligatoryjne. Sąd jednak omyłkowo w podstawie wymiaru środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zawarł art. 43§ 1 kk, dotyczący terminowego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 626 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk i po uwzględnieniu sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa.